

NTFR 2012/1820 Verrekening door inspecteur tussen box 1 vordering en box 3 schuld toegestaan**Rechtbank Haarlem 19 oktober 2011, nr.11/01702**

Belastingjaar/tijdvak	2007	☒ Brondocument
Trefwoorden	algemene beginselen van behoorlijk bestuur, interne compensatie	
Wetsartikelen	Wet IB 2001-art. 2.14 Wet IB 2001-art. 3.92	
Auteur	mr. M.H.W.N. Lammers	
LJN	BW6151	
ECLI	ECLI:NL:RBHAA:2011:BW6151	

Samenvatting

Belanghebbende heeft een schuld aan Holding, waarin hij 30% van de aandelen bezat, verantwoord in box 3. Een vordering op Holding heeft hij verantwoord in box 1. Toen besloten werd de aandelen in Holding te verkopen, zijn de rekening-courantvordering van belanghebbende op Holding en zijn rekening-courantschuld aan Holding met elkaar verrekend. Per saldo resteerde een schuld, waarvoor door de koper van de aandelen kwijting is verleend. Belanghebbende heeft vervolgens de vordering ten laste van het resultaat uit ter beschikking gesteld vermogen afgewaardeerd en de schuld in box 3 afgewaardeerd. De inspecteur is van mening dat de vordering en de schuld in box 1 met elkaar verrekend moeten worden en heeft daarom minder afboeking toegestaan op de vordering in box 1. De rechtbank is het hiermee eens; civielrechtelijk en dus in feite, zijn de genoemde vordering en schuld tot hun gemeenschappelijk beloop teniet gegaan. Verder heeft de inspecteur, ter behoud van recht, het inkomen uit aanmerkelijk belang verhoogd, naast de verhoging van het inkomen uit werk en woning. Belanghebbende is van mening dat dit in strijd is met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Nu vaststond dat geprocedeerd zou worden over de verrekening van de vordering en de schuld in box 1, zou het kunnen dat de correctie van het box 1 inkomen uiteindelijk niet doorgevoerd zou worden. De inspecteur zou dan niet over een nieuw feit beschikken om alsnog een correctie op het inkomen uit aanmerkelijk belang te doen en er is geen mogelijkheid van interne compensatie binnen de aanslag. De rechtbank is van mening dat de inspecteur niet in strijd met de algemene beginselen van behoorlijk bestuur heeft gehandeld, mede omdat hij reeds heeft toegezegd de correctie in box 2 terug te nemen op het moment dat de afboeking in box 1 terecht is doorgevoerd. Nu de correctie in box 2 komt te vervallen, verklaart de rechtbank het beroep gegrond. (Beroep gegrond.)

Commentaar

Om vast te stellen welke rechtsgevolgen partijen – uitdrukkelijk of stilzwijgend – zijn overeengekomen, zullen de door hen gemaakte afspraken moeten worden uitgelegd. Hoe dit moet worden gedaan, is in de wet niet geregeld. Richtinggevend is het wederzijdse gerechtvaardigde vertrouwen van partijen (art. 3:35 BW). Daarbij moeten de redelijkheid en billijkheid als maatstaf worden genomen (art. 6:2 en 6:248 BW).

Hierover wordt veel geprocedeerd. Een van de bekendste arresten hierbij is het Haviltex-arrest (HR 13 maart 1981, nr. 11.647, LJN: AG4158). Dit arrest wordt door de rechtbank ook aangehaald om het onderhavige geschil te beslechten. In dit arrest overwoog de Hoge Raad dat voor de uitleg van een overeenkomst niet kan worden volstaan met een taalkundige benadering, maar dat het aankomt op (i) de zin die partijen in de gegeven omstandigheden over en weer aan het overeengekomene mochten toekennen en (ii) hetgeen zij te dien aanzien redelijkerwijs van elkaar mochten verwachten.

In dit geval stelt de belastingplichtige zich fiscaal op het standpunt dat de vordering die hij op zijn vennootschap heeft, in box 1 valt en de schuld die hij heeft aan de vennootschap in box 3 valt. Door deze verschillende fiscale behandeling kan de vordering niet met de schuld worden verrekend, aldus de belastingplichtige.

Rechtbank Haarlem deelt deze visie niet. Door de belastingplichtige zijn de aandelen in de vennootschap verkocht. In de overeenkomst van verkoop is een bepaling opgenomen over de netto rekening-courantpositie. Aan de hand van het criterium uit het Haviltex-arrest leidt de rechtbank uit deze bepaling af dat het de bedoeling van partijen is geweest dat de vordering met de schuld gesaldeerd werd voor de verkoop van de aandelen. De rechtbank concludeert dan ook dat de inspecteur de vordering en de schuld terecht met elkaar heeft verrekend.

Een ander punt van aandacht in deze uitspraak is de vraag of de inspecteur tot behoud van rechten zijn subsidiaire standpunt mag verwerken in de aanslag. De rechtbank is van oordeel dat de inspecteur die mogelijkheid heeft. De belastingplichtige wordt hierdoor ook niet benadeeld, omdat de ontvanger uitstel van betaling heeft verleend, aldus de rechtbank. Een inspecteur zal echter niet tot het oneindige op 'alle paarden kunnen blijven wedden'. Eens zal de inspecteur een definitieve keuze moeten maken. In dit geval wordt die keuze voor de inspecteur gemaakt doordat de rechtbank oordeelt dat de correctie in box 1 moet plaatsvinden. De tot behoud van rechten correctie in box 2 wordt dan ook vernietigd.

[1] Mr. M.H.W.N. Lammers is advocaat bij Hertoghs advocaten – belastingkundigen.

Datum: 28-4-2016 11:22:29

Alle rechten voorbehouden. Alle auteursrechten en databankrechten van deze tekst worden uitdrukkelijk voorbehouden. Deze rechten berusten bij Sdu Uitgevers. Niets uit NDFR mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch,mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the publisher's prior consent.